

Eva Járová, Poslední lancknecht a faccioso (Reflexe Španělska během první karlistické války v cestovním deníku Bedřicha ze Schwarzenbergu), diplomová práce HÚ FF JU, České Budějovice 2007.

Posudek vedoucího diplomové práce

Bedřich ze Schwarzenbergu, který sám sebe nazýval Posledním lancknechtem, patří k nejpozoruhodnějším postavám české šlechty devatenáctého století. Je proto spodivem, že mu historiografie dosud nevěnovala větší pozornost. Přitom jeho život plný dobrodružství, ale i originální politické názory by si to jistě zasloužily. Opřít se lze navíc o unikátně dochovanou osobní pozůstalost zahrnující vlastní autobiografii, rukopisné deníky, korespondenci a rozsáhlé literární dílo.

Eva Járová si za téma své práce zvolila epizodu z Lancknechtova života, kterou představovala jeho účast v bojích první karlistické války. Vyšla ze znalosti zahraniční literatury, jež se věnuje tomuto období španělských dějin, a ze studia pramenů. Španělský deník Bedřicha ze Schwarzenbergu byl sice částečně přeložen a editován ve třicátých letech dvacátého století Karlem Schwarzenbergem, jde však jen o pouhý výběr postrádající navíc poznámkový aparát. Proto se autorka rozhodla pracovat s původním vydáním z roku 1845, které konfrontovala s rukopisem deníku. Deník je pro Evu Járovou východiskem ke zhodnocení podílu Bedřicha ze Schwarzenbergu na událostech ve Španělsku během karlistické války. Zároveň je však pramenem k poznání Lancknechtova myšlení ovlivněného romantismem a reflexe odlišné mentality, kultury i krajiny.

Na interpretaci Schwarzenbergova deníku navazuje v diplomové práci Evy Járové srovnání s obdobnými výpověďmi dalších středoevropských účastníků dění ve Španělsku, k nimž patřil kníže Felix Lichnowský, Adolf Loning, baron Wilhelm von Rahden nebo August Karl von Goeben. Komparací lze stanovit základní kontury, které získal obraz Španělska v myslích německých a rakouských konzervativců v době předbřeznové.

Předložený text představuje zajímavý příspěvek upozorňující na výpovědní hodnotu důležitého pramene osobní povahy. Reflexe boje konzervativců a liberálů ve Španělsku v třicátých letech devatenáctého století není důležitá jen pro dějiny Iberského

poloostrova samotného, ale též pro poznání myšlenkového světa českého aristokrata období romantismu.

V diplomové práci Eva Járová prokázala schopnost pracovat s cizojazyčnou literaturou a prameny. V rovině interpretace mohla být v některých případech odvážnější. Větší soustředění by si zasloužila i závěrečná redakce práce. Autorka by se tak vyhnula řadě nepřesností v psaní místních názvů a jmen osob. Poněkud zkratkovitý je výklad o španělských dějinách první poloviny devatenáctého století.

Vzhledem k uvedeným nedostatkům nemůžu hodnotit diplomovou práci lépe než známkou **velmi dobře**.

Mgr. Zdeněk Bezečný, Ph.D.

České Budějovice 25. 1. 2008